

PLF - NYTT

Medlemsblad för PLF

Nr 40 februari 1997

PERSON- och LOKALHISTORISKT FORSKARCENTRUM OSKARSHAMN

PLF och PLF-NYTT fyller 10 år

Av Thor Sjöberg

En verksamhets väg genom tiden passerar under sin tillvaro flera milstolpar eller vad man nu vill kalla dem. Det är förmodligen en i generna nedärvd vana att vi människor gärna vill markera skeenden. Både för minnet och för traditionen.

Det första numret av PLF-NYTT utkom under våren 1987. Föreningen hade just bildats och en styrelse utsetts och stadgar hade fastställts. Men grunden till föreningen hade funnits, som jag förstår, sedan flera år tillbaka. Ett arbete med Döderhults husförhörlängd och registrering på datamedia hade pågått i ca fem år, när man så beslöt sig för att bilda förening.

Sedan har det hela just bara fortsatt och idag så är föreningen, med drygt 800 medlemmar och med 2,6 miljoner poster i databasen, en av de större i landet. Tillväxten har hela tiden genom åren varit mycket god både genom antalet nya medlemmar och antalet poster i databasen. Ytterligare utvidgning har skett genom att databasen blivit mer tillgänglig för alla. Det har skett genom att en dator, innehållande databasen, finns på biblioteket i Oskarshamn sedan snart två år tillbaka. Diskussioner om att placera ut databasen på biblioteket i Kalmar samt LA i Vadstena pågår. Även på Internet finns uppgifter om att en databas finns i Oskarshamn. Dock kan inte sökning ske via nätet ännu, men det ligger nog inte långt borta.

PLF-NYTT utkommer sedan starten med

INNEHÅLL

Kallelse till medlemsmöte	2
Klädsel på 1770-talet.....	3
Utflyttade svenskar till USA.....	4
Efterlysning.....	5
Läsövning.....	5
Tragiskt 120-års minne	6
Hur PLF bildades.....	8
Nya medlemmar	9
Lösning till läsövning.....	10
Släktforskargruppen	10
Databasen, antal poster.....	10

fyra nummer om året. Det aktuella numret blir därför nummer 40. Av dessa har jag varit redaktör sedan nummer 17. Arbetet med att framställa ett medlemsblad har varit och är intressant.

Från början var det ett vanligt ordbehandlingsprogram som användes men från och med nummer 34 så blev ett enkelt s.k. "desktop" program grunden för framställningen i fortsättningen. Även om utseendet inte är så märkvärdigt så blev det ändå en förbättrad förändring efter användandet av det nya programmet. Om bilder kunde användas så skulle det förhöja kvaliteten mycket. Framställningen av kopior sker med hjälp av kopiator och därför är väl inte den kvaliteten så hög. Men vi har fått nöja oss med detta på grund av att anlita tryckeri blir för kostsamt.

Allting utvecklas efter hand och därför kommer säkert både föreningen och PLF-NYTT att visa nya aktiviteter i sin verksamhet och på sina sidor.

KALLELSE

Person- och Lokalhistoriskt Forskarcentrum inbjuder

till årsmöte

lördagen den 22 februari 1997 kl. 11.00

i Logelokalen, Stora Torget 5.

För innehåll och arrangemang se medföljande bilaga

PLF:s styrelse och uppdrag under verksamhetsåret 1996/97

Namn	Uppdrag	Telefon	E-post
Thor Sjöberg	ordf., redaktör	0491 - 330 39	thor.sjoberg@oskarshamn.mail.telia.com
Torsten Karlsson	v ordförande	0491 - 132 13	
Sam Blixt	dataansvarig	0491 - 151 28	
John-Olof Dillström	kassör	0491 - 918 77	
Margareta Nilsson	ledamot	0491 - 172 41	
Sten Lundin	ledamot	0491 - 610 58	
Marianne Lindén	ledamot	0491 - 720 52	
Anders Rotviker	ledamot	0491 - 620 11	
Kurt Stenfelt	ledamot	0491 - 120 56	
Birgit Stenfelt	suppleant	0491 - 120 56	
Ethel Gustavsson	suppleant	0491 - 600 64	
Britt Maria Ekstrand	suppleant	0491 - 186 55	

P L F-NYTT, medlemstidning för Person- och Lokalhistoriskt Forskarcentrum, Oskarshamn. Utkommer fyra gånger per år. Upplaga drygt 1000 exemplar. Manus till artiklar och andra skriftliga bidrag sändes till PLF, Box 23, 572 21 OSKARSHAMN. Utdrag ur artiklar får göras med angivande av källa och författare. P L F-NYTT nr 41 utkommer den 23 april 1997. Manusstopp den 9 april.

PÅ CRÆLIUS TID DÅ KLÄDDE MAN SIG SÅ

Allmogens klädedräkter i Tunaläns, Sewede och Asbolands häradar på 1770-talet

Av Thor Sjöberg

Kläder har genom tiderna följt olika trender. Oftast var det väl högre ståndspersoner i äldre tider som gick före med förändringar i modet. Mer vanliga människor tog väl ofta efter och så spred sig trender genom de olika befolkningsskikten. Ändå skulle man klä sig efter sitt stånd. D. v. s. att det ansågs opassande att komma utstyrd som om man tillhörde en högre klass.

1770-talet är endast sex generationer bakåt i tiden, drygt 200 år. 1773 föddes min morfars mormor. Hennes far var gjutare vid Bolhults masugn i Hjorted socken. Man kan då undra vilka kläder han bar.

Männens kläder

I Misterhult socken klädde sig skärgårdsbefolkningen precis som ölänningarna i korta tröjor och vida byxor av vadmal, skinn eller kläde. Bönderna på fastlandet däremot använde rockar och västar av vadmal eller kläde, samt byxor av ordinär vidd. Så klädde sig också de flesta inom dessa häraders gränser. Men det gick även att se skillnader i klädedräkten på människor boende i de olika socknarna. Av rockens eller tröjans snitt, skärning eller längd så kunde den som hade sinne för detaljer se vilken socken vederbörande kom ifrån. Så kändes folk från Virserum igen på den långa rocken. Kristdalaborna hade en karakteristisk tröja samt en kullmossa.

Vanligaste färgen på tyget var grått. Hög-tidskläder däremot fanns i svart, grönt, brunt, mörkt eller ljusblått samt askfärgat. Materialet var kläde eller vadmal efter hur var och en hade råd till. Knappar i rockar och västar var av mässing, metall eller överklädda med kläde. I grå vadmalskläder användes ofta knappar klädda med grönt, blått eller brunt vadmal. Uppslag och knapphål var som regel av samma

material som knapparna kläddes med.

Kvinnornas kläder

Allmogens kvinnor använde mössor av kattun, satin eller sidentyg som huvudbonader. De band också kläden över huvudet och under hakan och dessa kallades fästekläden.

Om en kvinna uppträdde utom hemmet utan huvudbonad ansågs det inte riktigt passande. Därför sågs kvinnorna sällan barhuvade, men de flickor som följde bruden i kyrkan vid sin brudvigning hade bart huvud, men håret var då flätat med band i flera färger. Det uppsatta och omflätade håret såg ut som en krans och banden hopfästes på kullen, som bildade en krona. Även pärlor och annat glittrande fästes i banden. Denna typ av huvudprydnad var troligen en kvarleva från äldre tider.

Förmögare folk använde tröjor av satin, kläde och sars samt livstycken av satin, kamelotter och stoffer. Dessutom användes hemvävda tyger som av många ansågs vara nästan vackrare än stoffer.

Halskläden

De halskläden som användes var som regel av silke, bomullstyg, damast, dräll, sless, skirduk eller annat linne och fästes tillsammans med ett förgyllt silverspänne, format som ett hjärta med en krona över. Ett sådant spänne, ett par handskar, sydda med silke, ett halskläde, en psalmbok och några alnar slessing var vanliga gåvor som en fästman gav sin fästmö så snart de trolovats.

Kjolar och livstycken

Till kjolar användes kläde, oftast rött eller grönt och satin av flera färger. De mindre förmögna

använde hemvävda randiga tyger, oftast sars till tröjor och kjolar, vadmal till vardagskläder.

Livstycken användes även av dem som inte var så välbeställda. Man ville gärna ta efter de mera förmögna sätt att klä sig. Livstycket skulle uti en del socknar vara en tum längre än tröjan så att det syntes då tröjan var igenknäppt.

Kjolarna hade täta fällar och var ganska vida och ofta pressades fällen så den blev veckig.

Förkläden

Förkläden som brukades var av kattun, randig hemvävd nättelduk och slesing.

Vackra kläder ärvdes

Det kan sägas att allmogens klädedräkter i vissa fall kunde kallas praktfulla eftersom de lyste i åtskilliga färger. Dessa vackra kläder, i motsats till det vardagliga grå vadmalet, togs väl omhand och vårdades så att de kunde användas länge. Detta visade sig genom att äldre personer vanligtvis hade samma kläder som de haft redan när de var yngre och arbetade som drängar och pigor. Det hände då ofta att kläderna gick i arv till deras barn som betydelsefull egendom och att de grå vadmalkläderna sågs ned på.

Därför ansågs att ingen borde därför missunna allmogen denna prydnad som befordrade aktsamhet och renlighet.

Förklaringar

Asbolands härad, gammalt namn på Aspelands härad.

Vadmal, ett slags grovt ylletyg, vävt i två- eller fyrskaftad och hårt valkat.

Kläde, ett tvåskaftat kardullstygg av hög kvalitet, som genom valkning, ruggning m fl behandlingar fått en fast konsistens och på ytan en tunn filtbetäckning, som döljer de särskilda trådarna.

Kattun, ett tunt men tämligen lätt bomullstygg, vävt som lärft samt glättat. Trycktes vanligen i brokiga färger.

Sars, ett slags lätt tyg, vanligtvis av silkevarp med bomulls- eller silkeinslag.

Nättelduk, gammalt namn på tunn bomullsmuslin.

Slesing eller **slesing**, fint, tvåskaftat linnelärft.

Kammelotter och **skirduk**, har jag inte lyckats finna någon förklaring på.

Källor

Magnus Gabriel Crælius bok från 1772 "Försök till ett landskaps beskrivning uti en berättelse om Tunaläns, Sewede och Asbolands häraders fögderi". Crælius var häradsfogde för detta fögderi och fick nog en god kännedom om hur folk levde och klädde sig vid den tiden.

Olika uppslagsböcker.

UPPLYSNING OM EMIGRANTER

Hej släktforskarvänner i Oskarshamn!

Vid mitt senaste besök i Chisago City i Minnesota övervar jag bl. a. avtäckningen av Vilhelm Moberg-statyn. Men det var inte det mitt besök gällde. Jag skulle forska vidare på min mans släkt i Chisago City, Lindstrom och Center City.

Under min läsning av kyrkboken i Zion Evangelical Lutheran Church i Chisago City upptäckte jag en familj med anknytning till Högsby och Oskarshamn. Namnet *Slätt* verkade bekant. Pastor *Karl Enoch Slätt* *18650127, Högsby, gift 1887; kom 1891 från Oskarshamn. Hustru *Agnes Christina Johansson* *18651018, Oskarshamn, död 1939. Dotter *Agnes Elvira*

*18991022. Väl hemkommen kollade jag mina egna anteckningar där namnet *Slätt* uppträdde. Min morfars farmor, *Anna Sophia Sjöberg* *1825, Högsby, hade en syster som hette *Gustafva Maria Sjöberg* *1829. Hon gifte sig med *Carl August Slätt* och det var deras äldste son *Carl Enoch* som jag fann noterad i kyrkboken. Har någon glädje av informationen så håll till godo.

Många hälsningar: **Ullabritt Ottosson, Hackspettsvägen 23, 746 35 Bålsta.**
Tel. 0171-509 14.

EFTERLYSNING

Sökes: Litteratur om *Tabergs Bergslag* i Jönköpings län (socknarna *Månsarp*, *Barnarp* och *Sanseryd*) eller hänvisningar till litteratur som behandlar denna bygd.

Allt är av intresse för köp eller lån (eller köp av kopior).

Peter Rydén, *Tabergs Bergslags hembygdsarkiv*, Höstvägen 18 B, 352 37 Växjö.

Tel. 0470-77 09 14.

E-post p-ryden@algonet.se.

URL=<http://www.algonet.se/~p-ryden/tab.html>

LÄSÖVNING

Lösning finns på sidan 10.

Högsmältbarnen Baroni Lunds Gjöfdring, General Major
 Officer-Commendant och Commendeur und Konung Kongrat
 af Kongl. Annunds Order Gunn Michael Anckar-
 swärd! I sin oftrödighet förordnades af Högst-
 ämheten Cederboms kungl. Maria Fredrica Cederboms
 undersökare af Smälta Gunnarsson: 18 mantal knuts-
 gnarn i Calmar Län, Stranda Gunnar och Döderhults
 Fogd. behållit, samt uti kungl. Gårdaböcker
 och Räkenskapsböcker utskrifte, samt för sin sällas
 skuld utskrifte utgörande af dättes Gunnarsson
 befinnet, sedan några dagar därtill uti sin
 egen Kåse finnes, Gun Kongl. Collegium af Archiv
 Contoires undersökning den 15 Maj 1789 funnit uti nämnda
 uti 1665 Cans Gårdaböcker finnes Gunnarsson försord ^{1/2}del
 mantal Smälta, und egen egande uti sin uti 1665,
 samt Gårdaböcker, utskrifte försord uti befinnet
 af, Gunnarsson uti sin egen försord till 1717, den
 uti utskrifte försord och utskrifte utgörande af nämnda
 uti utskrifte

TRAGISKT 120-ÅRS MINNE

Mordet på den småländske utvandrarern i Northfield, Minnesota, USA

av Magnus Ekstrand och Birger Bring.

En autentisk skildring av ett sällsynt emigrantöde.

Christdalakyrkan

Den snart 120-åriga Christdalakyrkan reser sig nära landsvägen ett par kilometer väster om byn Millersburg i sydöstra Minnesota, omkring fem svenska mil söder om huvudstaden Saint Paul. Denna enkla träkyrka, som uppfördes av svenska utvandrare, är i detta område förnämsta byggnadslänken mellan de nutida svenskamerikanerna och 1870-talets svenska inflyttning till denna del av Minnesota. Christdalakyrkan har uppmärksammats av de nordamerikanska myndigheterna och har nyligen byggnadsminnesförklarats. Den är för närvarande föremål för en genomgripande restaurering.

Till trakten av Christdalakyrkan anlände omkring 1870 de första svenska nybyggarna, bland dem Peter Ljungquist, född den 2/1 1844 i Vittsjö församling i Skåne. De följdes efter hand av ett stort antal landsmän, däribland smålänningen Peter Gustafsson, född den 3/2 1842 i Fiddekulla, Vissefjärda socken av Kalmar län, och dennes yngre bror, Nicolaus Gustafsson, född den 20/8 1846 på samma ställe. De svenskar som på 1870-talet anlände till trakten av Millersburg kom främst från Småland, Skåne och Blekinge.

Christdalaförsamlingen

Svenskarna började snart sörja för de andliga behoven, och 1877 grundade de en egen församling, ursprungligen bestående av 13 svenska familjer. Vid valet av församlingsnamn fastnade man så småningom för Christdala, och det sägs ha varit församlingens andlige ledare, pastor A Wahlin, som föreslagit detta namn.

Åtskilliga svenska ortnamn återfinns i flera likalydande exemplar runt om i Sverige. Namnet Kristdala är dock unikt och förekommer endast på ett ställe - såsom församlingsnamn i Oskarshamns kommun. Är det sannolikt att en liten grupp emigranter bestående av 13 familjer utan vetskap om det svenska namnet skulle kunna konstruera ett lika unikt, till formen dessutom ålderdomligt namn långt borta i Minnesota? Nej, knappast. Namnvalet talar i stället för att någon i gruppen ägde kännedom om den svenska församlingen i Oskarshamn. Vid denna tiden hade åtskilliga småländska kristdalabor utvandrat till byn Andover i delstaten Illinois inte långt från Minnesota. Kanske var det just genom kontakterna med ämbetsbröderna där, som pastor Wahlin fick kännedom om småländska Kristdala och fann namnet så tilltalande, att han valde att uppkalla den nya församlingen vid Millersburg därefter.

Kyrkbygget påbörjades 1878. Byggnadens grund lades av John Lundberg, och för de omfattande snickeriarbetena svarade svensken John Olsson, bosatt i den näraliggande staden Northfield. På sommaren 1878 stod Christdalakyrkan färdig och redo att tas i bruk. John Olsson bar på ett outplånligt, obehagligt minne från en knappt två år gammal händelse, som vi strax ska återkomma till.

Orosmoln

Livet för de första svenska nybyggarna i Christdalaförsamlingen var ej befriat från bördor eller umbäranden. Nyodlingen av den dittills orörda minnesotajorden och uppförandet av nödvändiga byggnader krävde stora fysiska insatser.

Nybyggarnas första hus var ofta små, kalla och mörka, ibland rent av sämre än vad man lämnat i det gamla landet. Till en början brottades också många svenskar med problemet att få fram kontanter till inköp av alla de

hjälpmedel av olika slag, som krävdes för att rätt kunna bruka jorden. Till en början förde med andra ord de första svenskarna i Minnesota en ganska primitiv, ej helt bekymmerslös tillvaro.

Nybyggarna nåddes ibland av berättelser om det blodiga indianupproret i Minnesota 1862, då många européer, däribland flera svenskar, fått sätta livet till. Men 1870-talets minnesotaimmigranter hade inte längre något att frukta för den röde mannen. I stället skulle snart åtta vita amerikanare komma att utgöra ett kortvarigt men dödligt hot mot två av de svenska invandrarna, varvid den svenska kolonin skulle decimeras med en person.

Den 6 september 1876: förberedelser

Peter Ljungquist innehade det enda mulspannet bland de svenska nybyggarna kring Millersburg. I hans ägo fanns därmed det snabbaste transportmedlet i svenskkolonin, och hans landsmän brukade därför passa på att åtfölja honom på hans resor. Den 6 september bestämde han sig för att den följande dagen företa en resa till Northfield. Ett par andra svenskar skulle följa honom dit, däribland Nicolaus Gustafsson.

Samma dag, den 6 september, anlände amerikanaren Cole Younger och tre andra ryttare till Millersburg i hjärtat av svenskkolonin, där de tog in på Cushman Hotel för att där tillbringa natten. Männen var till utseendet sannolikt okända i trakten, men hotellpersonalen kan ha lagt märke till att de var kraftigt beväpnade. Den följande dagen skulle de sammanträffa med ytterligare fyra män för att utträta ett gemensamt ärende i Northfield.

Förmiddagen den 7 september 1876: på väg till Northfield

På morgonen den 7 september iordningställde Peter Ljungquist sitt mulspann och anträdde färden till Northfield. Vid Gustafssons nybygge inte långt från Christdalakyrkan bodde förre vissefjärdabon Peter Gustafsson och hans hustru Anna Carin Andreasdotter, född 1846 i Sillhövda församling av Blekinge län. Hos dem

bodde också Gustafssons yngre bror, den 30-årige Nicolaus Gustafsson, som nyligen anlant från Sverige. Där hämtade Ljungquist upp den sistnämnde samt Peter Gustafssons hustru, och när alla resenärerna så småningom tagit plats i den muldragna vagnen, var det inalles fem svenskar som denna morgon färdades mot Northfield. De medförde ett flertal jordbruksprodukter, varmed de ämnade idka byteshandel i staden. Kontanter saknades till stor del hos nybyggarna, så en förutsättning för köpenskap var ofta att man själv samtidigt hade något att sälja eller byta. Sällskapet räknade med att vara framme vid resmålet vid middags-tiden.

Men det var fler personer som hade ärende till Northfield denna torsdag förmiddag. Åtta ryttare nalkades staden. Halva styrkan hade den gångna natten övernattat på Cushman Hotel i Millersburg, de övriga på annat håll i grannskapet. Annars hade de färdats långt - genom flera av unionens delstater - för ett ärende som var väl planlagt. De kom inte för att likt svenskarna fredligt utbyta varor eller tjänster med stadsborna, ej heller för att avlägga någon vänskaplig artighetsvisit. De hade annat i sinnet, och målet för deras långa färd var First National Bank i Northfield. Men det var inte fråga om insättning eller uttag, ty ingen av dem ägde några ärligt förtjänta pengar. De livnärde sig på annat sätt. De medförde en utrustning som alltid åtföljde dem på deras resor - gevär, revolverar och ammunition - med vars hjälp de ämnade framtvunga det största uttaget i northfieldbankens korta historia: banken skulle rånas på alla kontanter.

Den åtta man starka gruppen leddes av 29-årige Jesse James, Nord-Amerikas mest fruktade bank-, tåg- och diligensrånare. Vid hans sida red brodern Frank James, de hårdföra bröderna Robert, James och Cole Younger samt ytterligare tre karlar. Delvis skolade under Nord-Amerikanska inbördeskriget utgjorde de en högst livsfarlig skara med åtskilliga rån och mord på sina samveten och som inte drog sig för våld för att uppnå sina syften. Det var Cole Younger som snart skulle ställas öga mot öga med två svenska invandrare. (Forts. följer).

EN IDE TOG FORM - DET VAR SÅ DET BÖRJADE

Av Gunnar Källenius

Detta är ingen historik över de första tio åren, (den kommer säkert i sinom tid), utan bara några tankar om PLF och några milstolpar i utvecklingen. PLF är en för Sverige ganska unik företeelse, som med tiden fått en hel del efterföljare.

Det är nu tio år sedan PLF bildades. Det var ingen ögonblickets ingivelse, ej heller något hastverk. En grupp forskare hade redan då i några år resonerat sig fram till vad vi ville uppnå med en förening.

Historisk forskning

När vi började tidigt på 1980-talet var vi alla släktforskare, men inte bara som "ensamvargen", den som mödosamt och envist följer den smala stigen bakåt i historien, för att avslöja allt fler anor att fylla en antavla med. Vi däremot ville även då och då ströva sakta och metodiskt på flera stigar och noga observera terrängen runt omkring oss både i tid och rum. Därmed var första paragrafen i stadgarna given: historisk "forskning om bygdens människor, gårdar, byar och socknar".

Föreningens namn diskuterades också noga och länge med alla deltagarna. Person- och Lokalhistoriskt Forskarcentrum lät då kanske alltför förmätet för en del utomstående, men det återgav exakt våra idéer. Föreningen har också levt upp till sitt namn.

Projektverksamhet

Det första stora projektet var redan i full gång när föreningen bildades. Det kom så småningom att bli känt som "Döderhultsprojektet". Det redovisades redan 1987 i Släkthistoriskt Forum nummer 3 av Sam Blixt och Gunnar Källenius, samt väckte en viss uppmärksamhet i släktforskarvärlden. En huvuduppgift för projektet var att "dammsuga" alla arkivalier om socknen för att samla stoff att rekonstruera dess

kyrkböcker. Det var då naturligt att använda den tidens datateknik. Utan Sam Blixts insatser för registrering och utarbetande av sökprogram hade emellertid projektet aldrig fått en så snabb framgång.

Olika forskarlag

Enligt föreningens målsättning "ynglade projektet av sig", vilket resulterade i flera olika forskarlag: en soldatgrupp, en Döderhultsviksgrupp, 1500-tals och 1700-tals forskare m.m. Men framför allt kan nämnas ortnamnsgruppen, vilken leddes av Magnus Ekstrand, och som frambringade skriften "Alla dessa platser". Detta är, så vitt jag vet, den första historiskt/statistiska redogörelse för en sockens alla boplatser, med deras namnformer, historiska förekomst och koordinatbestämda lokalisering. Värdet av detta dokument tycks emellertid ännu inte ha upptäckts av ortens befolkning.

I tiden

PLF:s projekt tycks ha legat i tiden. Det blev ett snabbt gensvar ute i bygderna och föreningen tvingades gång på gång att vidga sitt geografiska verksamhetsområde. PLF blev snart en av Släktforskarförbundets största föreningar och fick förtroendet att anordna förbundets riksstämma 1991, vilken fick namnet "Då och Nu". De som var med då, kommer säkert ihåg alla de frivilliga insatser, även från personer utanför föreningens led, vilka gjorde stämman till en framgång. Landshövding Krönmark sade, sedan han besiktigt utställningarna, att det var en av de förnämligaste han invigt.

Internationellt genombrott

Föreningens internationella genombrott kom 1992. Vi inbjöds då att presentera våra projekt vid den internationella konferensen för genealogi och heraldik i Uppsala med uppsatsen "Regional Data Base for personal and local History in Genealogi", författad av Elisabeth Källenius, Gunnar Källenius och Sam Blixt. Den

uppsatsen torde nu finnas i väl sorterade bibliotek världen runt genom kongressrapporten.

PLF:s regionala databas är nu, efter tio års arbete, ett mäktigt underlag för person- och lokalhistorisk forskning. Men låt oss inte

glömma bort att bakom detta verk ligger frivilliga bidrag från hundratals medlemmar i olika delar av landet, vilka läst, tolkat och matat in massor av ofta svårtolkat arkivmaterial. De har gjort en kulturgärning i det tysta. Till dem vill jag rikta en hälsning.

NYA MEDLEMMAR

Nr	Namn	Postadress	Post nr	Postort	Telefon nr
1114	Angelica Svensson	Köpmangatan 26 A	572 31	OSKARSHAMN	0491-106 85
1115	Håkan Andersson	Kvintettvägen 1	451 70	UDDEVALLA	0522-?????
1116	Birgitta Rääf	Bulsjö gård	570 60	ÖSTERBYMO	0381-600 14
1117	Ingrid Gyllander	Köpmangatan 21 IV	572 30	OSKARSHAMN	0491-100 54
1118	Elisabeth Lindberg	Låglandsvägen 27	572 34	OSKARSHAMN	0491-181 90
1120	Aina Wenneberg-Wallström	Lovisa Ströms väg 6	427 38	BILLDAL	031-91 20 99
1121	Mari-Ann Gårdving	Junnarp	577 92	HULTSFRED	0495-?????
1122	Birgitta Palmborg	Hökvägen 19	572 31	OSKARSHAMN	0491-837 03
1123	Leif Carlsson	Qvarnövägen 25	570 83	ROSENFORS	0495-206 62
1124	Erik Johansson	Åkerstavägen 4	821 30	BOLLNÄS	0278-167 06
1125	Kaj Källman	Alliansvägen 108	187 63	TÄBY	08-756 37 41
1126	Britt Grönfeldt	Tallvägen 23	572 33	OSKARSHAMN	0491-138 75
1127	Georg Bogren	Stationsvägen 57	570 84	MÖRLUNDA	0495-234 39
1128	Birgit Holgersson	Dragskär 2360, Klinten	572 92	OSKARSHAMN	0491-641 44
1129	Lena Beckman	Riddargatan 60 IV	114 57	STOCKHOLM	08-662 93 82
1130	Bo-Rutger Klevenborn	Ö. Förstadsgatan 3 A	211 31	MALMÖ	040-30 38 25
1131	Sture Larsson	Grönvidegatan 3	212 32	MALMÖ	040-49 23 33
1132	Birgitta M Lönnerberg	Reimersholmsgatan 49	117 40	STOCKHOLM	08-658 27 07
1133	Gösta Larsson	Landsort	149 95	NYNÄSHAMN	08-520 340 35
1134	Ann Skärkarl	Högsnullagatan 8	572 75	FIGEHOLM	0491-314 34
1135	Margareta Karlsson	Videstigen 2	590 41	RIMFORSA	0777-?????
1136	Per-Ole Haldin	Arkitektvägen 15	572 60	OSKARSHAMN	0491-?????
1137	Mats Nykvist	Tallvägen 14	572 33	OSKARSHAMN	0491-128 90
1138	Kerstin Sellberg	Cedströms väg 1	572 50	OSKARSHAMN	0491-108 59
1139	Mikael Holm	Båtbyggarebacken 3	572 40	OSKARSHAMN	0491-183 31
1140	Cai-Ronie Nääf	Ems Herrgård 1331	383 91	MÖNSTERÅS	0491-911 30

26 nya medlemmar sedan förra utgåvan av P L F-NYTT. Vi hälsar dem välkomna.

MEDLEMSAVGIFTEN

för 1997 bör betalas in så snart som möjligt. Använd bifogade inbetalningskort. Föreningen är beroende av att medlemmarna betalar in sina avgifter. Vi hoppas alla tycker det är av värde att vara medlem i PLF. Vi tackar på förhand.

KONSTATERAT

*Alla vägar - även släktforskarens -
bär till CD-Rom*

LÖSNING TILL LÄSÖVNING

Avskrift 1814 av dokument från 1805:

Högwälborne Baron LandsHöfdinge, General Major, ÖfwerCommendant och Commendeur med Stora Korsset af Kongl. Swärds Orden Herr Michael Anckarswärd! Wid ytterligare föredragande af Ryttmästare Cederboms Enkefru Maria Fredrica Cederboms ansökan af Frälse Hemmanet ./.8 mantal Knutsqvarn i Calmar Län, Stranda Härad och Döderhults Sochn belägit, måtte utur Kronans Jordeböcker och Räkenskaper uteslutas, samt hon från alla slags utskylders utgörande af detta Hemman befrias, sedan några ägor därtill nu mera icke skola finnes, har Kongl. Collegium af Archive Contoirets undersökning den 15 Maji 1,789 funnit at redan uti 1665 Års Jordebok samma Hemman såsom ./.8dels Mantal Frälse, med åperopande äfwen År 1,663, hållen Jordransakning, uptages såsom då befintligt, hwarmed alt sedermera fortfarits till År 1717, då det upføres såsom öde och allenast ägande af Strömmen efter häfd;

DATABASEN

Under 1996 ökade antalet inmatade poster i databasen med 221 295 och är nu uppe i totalt 2 610 916. Vill Du delta i insamlandet av uppgifter kan Du som är intresserad ta kontakt med Sam Blixt eller någon i PLF:s styrelse för närmare upplysningar.

Frågor på databasen sänds till PLF, Box 23, 572 21 OSKARSHAMN.

INBJUDAN TILL ANBYTE

Vimmerby-Hultsfreds släktforskarförening inbjuder till anbyte:

Tid: Lördagen den 22 mars, klockan 10.00 - 16.00.

Plats: Plenisalen i stadshuset, Vimmerby.

Område: Sevede och Aspelands härad samt Tuna län.

MURKELPLOCKNING AV SKÖNA BONDÖSER.

Plockning av murklor har förekommit långt tillbaka i tiden. Dessa åts i adliga kretsar redan på 1600-talet. Hos allmogen var bruket att äta svamp ej av någon större omfattning om någon alls. Man menade att svamp äter bara herrskap och kreatur. Däremot så plockades murklor och såldes till folk som tyckte om denna svamp.

Carl von Linné beskriver från sin resa genom norra Småland i maj 1741 hur detta gick till.

”Murklor såg man plockas i skogen av bondtöserna, som voro både sköna och stora, och såldes av dem en kanna för fyra styver”.

Vilka som var störst och skönast, murklorna eller bondtöserna, kan man fråga sig.

Källa: Kronobergsboken 1991. ”Ögonljus, pottaskebrännare och vallgrisar”.

SLÄKTFORSKARE

Oskarshamnsgruppen

kommer att starta sin verksamhet för våren med början tisdagen den 4 mars 1997. Våra träffar kommer sedan att fortsätta på tisdagskvällar, i veckor med jämna nummer. Vilka ämnen som blir aktuella beror mycket på vad deltagarna vill diskutera. Så alla intresserade är välkomna.

Har Du redan nu någon ide om något passande tema så hör av Dig till Margareta, Marianne eller Thor. Tel 172 41 resp. 720 52 och 330 39.

Anmälan bör göras senast lördagen den 8 mars till Göran Svensson, 0491-151 77 eller Gösta Sandström, 0492-141 84.

Priset är ännu inte fastställt.

Visning av Vimmerby kommuns arkiv samt föreningsarkivet kommer att ske.

Hälsningar Göran Svensson.